

Ty II

Vladimír Mišík

Je březem černé nebe
nad městem voní deštěm
ještě jednou to všechno
spočítám aspoň ještě jednou
Procenta štěstí, procenta smutku
to co jsem dostal, to co jsem vyhrál
to co jsem propil, to co jsem ztratil po cestě
to co jsem získal poctivě i nepoctivě
plnoletost i špatnou pověst
a papírovou zlatku po strýčkovi ve vestě

Strýček byl legionář, válčil na Piavě
a byl tak poctivý, že když se vrátil neměl práci
zato měl hodnou ženu a na ruku tetování
a smysl pro legraci a k stáří rakovinu
po celý život nenáviděl válku a všechnu její špínu
on byl z těch lidí kteří poletí do vesmíru.

Já nezdárný synovec zrozený za války vychovaný v míru
pod očima kruhy jak smuteční pásy
nemohu spát a v této černé promoklé noci
počítám metály života a šrámy z tvojí lásky
Ty spíš a možná že se ti zdá něco tak krásného
že na to nikdy nebudu mít
Tak si alespoň vymýšlím tohleto povídání
abych to nějak vydržel bez tebe do svítání
Dobrou noc jsi krásná i když spíš, dobrou noc
je slyšet jak přichází den
pomalu jako by se vracel z flámu
Bloudí ulicemi kolem hospod a chrámů
teď dřímá, zastavil se na rohu
spi já nemohu, spi já nemohu.